

רע"פ 350/14 - אAMIL זרבאילוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 350/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

אמיל זרבאילוב

ה牒בך:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לרשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 2.1.14 בע"פ 14587-08-13
שניתן על ידי כבוד השופטים: ע' גרשון, כ' סעב ות' שרון-
נתנאלי
ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד בנימין ליאור

בשם המ牒בך:

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים ע' גרשון, כ' סעב, ת' שרון-נתנאלי)
בע"פ 14587-08-13, מיום 2.1.2014.

רקע והליכים

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - il.org.judgments ©

2. נגד המבוקש ושניים נוספים הוגש לבית משפט השלום בחדרה כתב אישום מתוקן בו הואשם בעבירה של שחיטה באוים בצוותא, לפי סעיפים 428 + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). כתב האישום המתוקן מגולל שורה של איומים, שהש מיעו שלושה במשך עשרה ימים (בין התאריכים 18.11.2012 - 27.12.2012) לפני המתלון, לאחר שהbia לדירטם אוורח אשר לכואורה גנב מהם 5,000 ש"ח. כמו כן, השלושה ניסו לסתור מהמתלון "קנס" בסך 10,000 ש"ח. המבוקש גם סטר למתלון במהלך אחד מן האוים.
3. ביום 12.3.2013, קבע בית משפט השלום בחדרה (ת"פ 12-12-17462, השופט א' קפלן) על פי הودאת המבוקש, כי הוא ביצע את העבירה שויוסה לו בכתב האישום המתוקן. בעקבות הודהתו של המבוקש, הורה בית המשפט על עירicht תסוקיר מבחן בעניינו, גם לעניין הרשות. תסוקיר המבחן המלאץ להטיל על המבוקש צו מבחן לשנה וחצי, וזו של"צ בהיקף של 240 שעות, אך לא המלאץ דבר לעניין הרשות. ביום 11.7.2013 הרשע בית המשפט את המבוקש, וגורר את דיןו. בית המשפט דן בערך החברתי שנפגע מהעבירה שעבর המבוקש, במדיניות העונשה הנוגנת לגביה, ובנסיבות הקשורות בביוצעה. לבסוף קבע כי מתחם העונשה ההולם בנסיבות העוני הוא בין ארבעה חודשים מסר שירותו בעבודות שירות לבין עשרה חודשים מסר בפועל. כן דן בית המשפט בנסיבות האישיות של המבוקש, ומצא כי יש מקום לסתות לקולה ממתחם העונשה, משיקולי שיקום. לפיכך, גורר על המבוקש 20 ימי מסר לריצוי ב.realpath למעצר בו היה נתון, אך שלא נותרה יתרת מסר לריצוי בפועל, ארבעה חודשים מסר על תנאי, צו מבחן במשך 18 חודשים, צו של"צ בהיקף של 240 שעות, ופיקז למתלון בסך 2,000 ש"ח.
4. המשיבה ערערה על קולת העונש לבית המשפט המחויז בחיפה. בערעורה טענה המשיבה כי מעשי של המבוקש חמורים, והעבירה שאotta עבר חמורה ביותר, בשל פגיעה הקשה שלום הציבור ובביטחונו. המשיבה צינה כי תסוקרי המבחן כללו הערכה לפיה קיים סיכון ביןוני להישנות העבירה בעתיד. עוד טענה המשיבה כי המבוקש לא החל בפועל הליך שיקומי, אלא רק הביע נוכנות לעבור הליך טיפול מסויים.
5. ביום 2.1.2014 קיבל בית המשפט המחויז ברוב דעתו את ערעורה של המשיבה. דעת הרוב קבעה כי העבירה שעבր המבוקש חמורה, ולמרות שיש מקום להתחשב בנסיבות האישיות ובכללן עבורי הנקי, החרטה שהביע, ומעצר הבית בו היה נתון, העונש אותו גזר בית משפט השלום היה מופרז לקולה. דעת הרוב גזרה על המבוקש שבעה חודשים מסר בפועל, שמונה חודשים מסר ועל תנאי ופיקז למתלון בסך 2,000 ש"ח. דעת המיעוט סקרה כי על אף החריגה לקולה בעונשו של המבוקש, אין מקום להתערב בו לאור ההלכות הקיימות המורות על התערבותה המוצומצת של ערכאת הערעור בעונש.
- הבקשה
6. במסגרת בקשה רשות הערעור, המבוקש טוען כי העונש שגורר עליו בבית המשפט המחויז חמור בהרבה מזה שגורר בבית משפט השלום, והדבר פוגם בתחוצות הצדק. כן טוען המבוקש שבית המשפט המחויז לא נתן משקל להליך השיקומי שעבր המבוקש, ולא התייחס כלל לתסוקיר המבחן בעניינו, ולעובדה שכבר שילם את הפיצוי למתלון. עוד טוען הוא כי דעת הרוב לא נתנה דעתה לניסיבותו האישיות, ובעיקרן היעדר עבר פלילי. לעניין זה מוסיף המבוקש כי דעת המיעוט בבית המשפט המחויז ביססה את חווות

דעתה על נסיבות אלה. עוד טען המבוקש כי לא התקoon לסתוח את המתلون, וכל שביקש הוא להסביר את אשר נלקח ממנו, וכל מעשינו היו גחמה רגעית.

הכרעה

7. אין בידי להיעתר לבקשה למתן רשות ערעור. הלהקה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם כן עולה מטענות הצדדים טענה בעלת חשיבות כללית, משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני, או אם ישנים שיקולי צדק ייחודיים (ראו: רע"א 103/1982 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123). במקרה הנוכחי, טענות המבוקש נוגעות לעניינו הפרטני בלבד, ואין מעוררות כל סוגיה כללית. כמו כן, לא מצאתו כל שיקולי צדק ייחודיים אשר מחיבים מתן רשות ערעור בגלגול שלישי.

8. המבוקש טוען נגד חומרת העונש שגורע עליו בית המשפט המחויז. טענות באשר לחומרת העונש, אין מקומות עילאה למתן רשות ערעור לפני בית משפט זה, אלא בנסיבות של סטייה ניכרת מדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1174/97 רפאל נ' מדינת ישראל (24); רע"פ 7201/97 בשירי נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.12.1997); רע"פ 5504/08 פלוני נ' מדינת ישראל (24.3.1997)). במקרה הנוכחי, בית המשפט המחויז גזר את עונשו של המבוקש בגין מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום, תוך שהוא מבהיר כי הוא מתחשב גם בנסיבות האישיות. בית המשפט המחויז לא מיצאה את הדין עם המבוקש, בהתאם להלכות בעניין זה, והעמיד את עונשו במרכז מתחם הענישה. גם לדעתו, מעשיו של המבוקש חמורים הם, והעונש שגורע עליו בית משפט השלום לא הלם אותו. אכן, ישנים מקרים בהם שיקולי שיקום עשויים להטוט את הקפ' לטובת הנאשם, אפילו עד כדי חריגה לקולה מתחם הענישה כפי שקבע החוק בסעיף 40 לחוק העונשין), אך בעניינו, לא עולה כי מדובר בשיקולים כבדי משקל, עד כדי הימנעות מהטלת מאסר בפועל, וזאת כਮובן בשים לב לחומרת העבירה בנסיבותיה. באשר לטענות המבוקש באשר להנתנוותו, מעין בכתב האישום המתווך, בו הודה המבוקש, עולה תמונה של התנהגוות חמורה, שרחוקה מתיiorו בבקשתו, ושאינה עונה בשום אופן על תיאורה של גחמה רגעית" או "השבת גזילה", כפי שטען.

9. סוף דבר, הבקשה נדחתה בזאת. לפיכך, מתייתרת ההחלטה בבקשתה לעיכוב הביצוע. המבוקש יתיצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו, כפי שקבע בית המשפט המחויז בחיפה, ביום 23.1.2014 עד השעה 08:30 בבית המעצר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשומו תעוזת זהות או דרכון. על המבוקש לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומינוי של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-97873377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ד (20.1.2014).

ש | פ | ט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - il.org.judgments ©

